

DAN SERACU (1946-1999) a absolvit Facultatea de Chimie a Universității din București și, de-a lungul anilor, s-a afirmat ca bioenergetician, chimist, pedagog și specialist în terapii alternative. În anul 1992 Universitatea din București i-a conferit titlul de doctor în chimie. A fost membru al unor organizații precum Societatea de Științe din New York, Societatea de Chimie Analitică din România, Societatea Americană de Chimie etc. A fost, de asemenea, vicepreședinte onorific al Asociației Naționale pentru Terapii Complementare din România. Printre volumele pe care le-a publicat de-a lungul carierei sale se numără *Arta divinației*, *Enciclopedia fenomenelor paranormale și științelor oculte*, *Cabala*, *Cristaloterapia*, *Pendulul magic*, *Astrologia Yi-Jing-ului*.

Dan Seracu
Arta divinației

M I S T I C A

CUPRINS

Cuvânt introductiv	5
Capitolul I TAROTUL	13
Capitolul II GEOMANȚIA	88
Capitolul III RUNELE	114
Capitolul IV YI JÍNG	176
Anexe	325
Bibliografie selectivă	346

RODICA BRETIN

POARTA VRĂJITOARELOR

Porți – între civilizația noastră și altele, ce evoluează independent, pe planete de care ne despart ani-lumină ori care se află într-un alt plan dimensional... Mai cutremurătoare decât existența „porților“ rămâne certitudinea că unii oameni le-au cunoscut. Alchimисти, templieri, învățați arabi sau europeni din Renaștere au știut ce erau și, mai ales, unde duceau. Să fie anumite elemente arhitecturale din castelele și catedralele gotice, făpturile stranii de pe basoreliefuri și vitralii, pasajele încifrate din cronicile medievale

mesaje-avertisment cărora li s-a pierdut înțelesul?

În cer și pe pământ se petrec mai multe fenomene inexplicabile decât suntem pregătiți să acceptăm. Nu trebuie să credem în ele. E de ajuns să le admitem posibilitatea, să ne păstrăm mintea deschisă, analizând cu obiectivitate și detașare mărturiile, dovezi, fapte – căci Necunoscutul este aici, acum, printre noi...

desface metafora ghicitorii în cât mai multe sensuri, pe care le redă pe rând, fără a le epuiza, căci tocmai acesta este rostul ghicitorii: de a ascunde sensul cât mai bine. Deci ghicitul presupune o modalitate de gândire care operează prin analiză și sinteză.

Însă termenul de „divinație“ exclude gândirea. Ea este inspirație, deci golire a minții în așteptarea informației, ceea ce presupune un efort meditativ. Există și aici un grad de probabilitate, de îndoială, dar se referă la capacitatea consultantului de a înțelege și aplica mesajul arhetipal. Căci direcția de interpretare este spirituală.

De aceea, pentru omul vulgar, divinația nu are sens, nivelul discuției fiind prea general. Nici nu poate fi vorba de a urma sfaturile. „Este o pierdere de vreme“ – va spune el și are dreptate, cel puțin în cazul său. Situația nu se modifică prea mult nici în cazul în care acceptă, totuși, din curiozitate, ideea „divinației“, căci nu va rămâne decât cu ghicitul.

Deci mare atenție atât din partea operatorului, cât și din partea consultantului, căci amândoi au nevoie de o „pregătire“ specială.

Sistemele divinatorii nu conțin, la origine, decât mesaje spirituale, care decad ca expresie printr-o utilizare abuzivă, în scopuri materiale. Orice eveniment, chiar și din plan material, are o semnificație spirituală, ca urmare a unei interpretări corecte. În felul acesta, chiar sistemul de interpretare constituie un act divinatoriu. La polul opus, orice eveniment, chiar din plan pur spiritual, nu poate căpăta decât o explicație materialistă. De aceea, pe cel care consideră că Hexagrama 14. Dà You (Marea Avuție), din Cartea Yi, se referă la „un dar de bani“, îl rog să nu deschidă această carte.

Iulian Dragomir

CAPITOLUL I

TAROTUL

Istoria Tarotului se pierde în negurile timpului. Despre aceasta, Eliphas Levi, în lucrarea sa, „Rituel de la Haute Magie“, spunea în 1910: „Există printre cărțile sacre ale creștinilor două: Profeția lui Ezechiel și Apocalipsa, două clavicule cabalistice, rezervate, fără îndoială, comentariilor unor regi magi, închise cu șapte peceti, dar perfect clare pentru cel inițiat în științele oculte.

Mai există încă o carte, cea mai ocultă și mai necunoscută, pentru că ea conține cheia tuturor celorlalte, publică, fără a fi însă cunoscută publicului, mulți pierzându-și timpul căutând-o acolo unde nu este. Această carte, poate mai veche decât Cartea lui Enoh, nu a fost tradusă niciodată, fiind scrisă însă în întregime cu caractere primitive și pe pagini detașate, ca și tăblițele anticilor... Într-adevăr, aceasta este o operă monumentală, singulară, simplă și puternică, la fel ca arhitectura piramidelor, și durabilă, prin urmare, asemenea lor, carte care rezumă toate științele și ale cărei combinații infinite pot rezolva orice probleme, carte care vorbește de la sine, făcându-te să

gândești, inspirând și armonizând toate concepțiile posibile; operă de artă, poate, a spiritului uman și, în mod sigur, unul dintre cele mai frumoase lucruri pe care ni le-a lăsat Antichitatea.

Toate religiile au păstrat amintirea unei cărți primitive, scrisă în imagini de către înțelepții primelor secole ale lumii și ale cărei simboluri, simplificate și vulgarizate mai târziu, au furnizat *Scripturii* literele sale, filozofiei oculte, semnele misterioase și pentaclele. Această carte a fost atribuită, de către evrei, lui Enoh (CUNOK), al 7-lea învățător al lumii după Adam; lui Hermes Trismegistos, de către egipteni; lui Cadmos, misteriosul întemeietor al orașului sfânt, de către greci. Această carte era deci rezumatul simbolic al tradiției primitive numită *Cabala*, după cuvântul evreiesc echivalent cu „tradiție“.

Tarotul, această carte misterioasă, inspiratoare a tuturor cărților sacre ale vechilor popoare, este, datorită preciziei analogice a Figurilor și a Numerelor sale, instrumentul de divinație perfect, care poate fi întrebuițat cu totală încredere. Într-adevăr, oracolele acestei cărți sunt întotdeauna riguros adevărate, cărțile (Arcanele) relevă întotdeauna lucruri ascunse și dă consultanților cele mai înțelepte povețe.

Până la noi a ajuns pachetul de Arcane cunoscut sub numele de „Tarocchino di Bologna“, al lui François Fibbia, prințul de Pisa, care le-a luat cu el, în 1419, în timpul exilului său în Bologna. Pachetul conține 62 de Arcane, lipsind, față de pachetul actual, Arcanele minore cu valorile 2, 3, 4 și 5.

Unul dintre pachetele cele mai vechi, dar în structura cunoscută actual (78 de Arcane), este cel al lui Visconti

Sforza (1432-1466), fiind cărți luxoase, de format foarte mare.

În secolul al XVIII-lea apare setul de Arcane cunoscut sub numele „Tarot de Marseille“, cărți folosite și la ora actuală, cu modificări minore.

În ultimul timp, în afară de Tarotul de Bologna și cel de Marsilia, există în țările vestice o foarte mare varietate de pachete, cu imagini diferite. Astfel, este Tarotul egiptean (imagini de tip egiptean), Tarotul țigănesc, Tarotul rusesc, Tarotul indian (imagini ce trimit la arta pieilor-roșii), dar și pachete cu numele artistului care le-a pictat (Tarotul Crowley, după numele pictorului Aliester Crowley) etc.

În decursul anilor, mulți savanți ocultiști au studiat Tarotul, scriind nenumărate studii, atât directe despre Tarot, cât și interdisciplinare, căutând (și găsind) corelații între Tarot și Cabala, Numerologie, Astrologie, *Yi Jing* etc. Dintre aceștia, pot fi amintiți Antoine Court de Gebelin, care în 1781 a scris „Le Monde Primitif, analysé et comparé avec le Monde Moderne“, profesorul de matematică Alliette, care, sub pseudonimul Eteilla, semnează în 1873 lucrarea „Maniere de se récréer avec le Jeu de Cartes nomées Tarot“, Alphonse Louis Constant, care semnează, sub numele Eliphas Lévi, „Dogme et Rituel de la Haute Magie“, ori Gerard Encausse, care, sub numele de Papus, semnează „The Tarot of the Bohemians“ la începutul secolului nostru. În fine, dar nu în ultimul rând, mai poate fi amintit pictorul Oswald Wirth, elev și discipol al lui Stanislas de Guaita, care scoate în 1978 „The Pictorial Tarot of the Medieval Age“.

Cărțile de Tarot, numite, în general, Arcane, au de obicei format dreptunghiular, cu lungimea de 110 mm și lățimea

între 55 și 65 mm, dar există și arcanе circulare (de exemplu, „Motherpiece Round Tarot“). Un pachet se compune din 78 de Arcane, din care 22, numerotate de la 0 la XXI, sunt „Arcanele majore“, pictate, iar celelalte formează „Arcanele minore“, fiind grupate în 4 serii de câte 14 cărți.

Arcanele majore au fiecare câte o imagine de sine stătătoare, precum și câte un nume (de obicei, în limba franceză):

0	LE MAT	Vagabondul
I	LE BATELEUR	Magicianul, Scamatorul
II	LA PAPERSE	Papasa
III	L' IMPERATRICE	Împărăteasa
IV	L'EMPEREUR	Împăratul
V	LE PAPE	Papa
VI	L'AMOUREUX	Îndrăgostiții
VII	LE CHARIOT	Carul triumfal
VIII	LA JUSTICE	Justiția
IX	L' ERMITE	Eremitul, Sihastrul
X	LA ROUE DE LA FORTUNE	Roata norocului
XI	LA FORCE	Forța
XII	LE PENDU	Spânzuratul
XIII	LA MORT	Cosașul, Moartea
XIV	TEMPERANCE	Temperanța
XV	LE DIABLE	Diavolul
XVI	LA MAISON DE DIEU	Turnul trăsnit, Casa lui Dumnezeu
XVII	L'ETOILE	Steaua
XVIII	LA LUNE	Luna
XIX	LE SOLEIL	Soarele
XX	LE JUGEMENT	Judecata
XXI	LE MONDE	Lumea

Arcanele minore sunt împărțite pe patru culori: Spade

(echivalente cu picile din „cărțile franceze“), Bastoane (trefle), Cupe și Monede sau Discurile (caralele). În cadrul fiecărei serii există 10 Arcane numerotate de la 1 (A1) la 10, câte un valet, un cavaler, o regină și un rege. Celor patru culori li se atribuie câte un element: Aer, Foc, Apă și respectiv Pământ. Acestor elemente le corespund, la rândul lor, câte trei constelații zodiacale:

Balanța, Vărsătorul și Gemenii (semne de Aer), Berbecul, Leul și Săgetătorul (semne de Foc), Racul, Scorpionul și Peștii (semne de Apă), Capricornul, Taurul și Fecioara (semne de Pământ).

Acestor zodii le corespund valorile 2-3-4 pentru prima, 5-6-7 pentru a doua, respectiv 8-9-10 pentru a treia din fiecare serie de Arcane minore.

În mod similar, fiecare dintre Arcanele majore are câte o corespondentă astrologică; este atribuită câte o cale pe Copacul Sefirotic al Cabalei, o literă a alfabetului ebraic, respectiv câte un semn magic cabalistic, precum și asocieri mitologice (vezi Anexele II - IV):

Corespondențele Arcanelor majore

Respect pentru oameni și cărți

Nr.	Simbol zodiacal sau planetar	„Calea” de pe copacul Sefitoric al Kabbalei	Simbol magic/ Kabbalistic	Litera ebraică	Asocieri mitologice (E = Egipt; H = hindusă; G = grec/roman; N = nordic-european)
0		11		ק	Hoor-paar-kraat (E); Zeus; Arrhenothelus; Dionissos; Bachus (G)
I		12		כ	Thot (E); Hanuman (H); Hermes, Mercur (G); Loki (N)
II		13		ד	Isis (E); Artemisa, Diana (G)
III		14		ג	Hathor (E); Afrodita; Venus; Hera; Iunona; Demeter (G)
IV		28		ד	Indra (H); Zeus; Jupiter; Ares; Marte (G); Odin; Wotan (N)
V		16		ה	Osiris; Asar (E); Shiva (H); Palas Atena (G); Odin (N)
VI		17		ו	Eros; Cupidon (G)
VII		18		ז	Apollo (G)
VIII		22		ח	Maat (E); Karma (H); Nemessis (G)
IX		20		ט	Yod; Merlin (N)
X		21		י	Amon-Ra (E); Brahma (H); Zeus (G)

Nr.	Simbol zodiacal sau planetar	„Calea” de pe copacul Sefitoric al Kabbalei	Simbol magic/ Kabbalistic	Litera ebraică	Asocieri mitologice (E = Egipt; H = hindusă; G = grec/roman; N = nordic-european)
XI		19		כ	Sekhmet (E); Durga (H); Hercule; Samson (G)
XII		23		ל	Osiris (E); Asar; Attis; Adonis (G); Odin (N); Samanul
XIII		24		מ	Saturn
XIV		25		נ	Nephtis (E); Kali (H); Diana (G)
XV		26		ס	Seth (E); Pan; Priapus Bacchus (G)
XVI		27		ע	Horus (E); Shiva (H); Ares; Marte (G)
XVII		15		פ	
XVIII		29		צ	Anubis; Kheph-Ra (E); Hecatele (G)
XIX		30		ק	Ra (E); Apollo (G)
XX		31		ר	Agni; Yama (H); Horus (E); Hades; Pluton (G)
XXI		32		ש	Ceres; Persefona (G)

Procurarea unui pachet de cărți se poate face din oricare librărie sau magazin ezoteric ori de ocultism din țările apusene, de la talcioc, ori poate fi confecționat prin desenare și colorare, folosind imaginile reproduse în lucrarea de față.

După procurare sau confecționare, trebuie să li se facă o învelitoare dintr-un material natural (lemn, placaj, carton etc.) deoarece nu suportă masele plastice. Se vor ține în bibliotecă, pe raft, într-un loc de onoare, permanent sub ochi și la îndemână. Nu se recomandă ca la pachetul de Arcane să aibă acces copiii!

Utilizarea pachetului de Arcane poate fi diferită, existând trei niveluri:

1. Cărțile pot fi folosite ca un simplu joc de societate, fiind introduse de arabi în Europa la mijlocul secolului al XIII-lea, dar de care nu ne ocupăm în cadrul acestei lucrări;

2. Ele formează unul din cele mai puternice sisteme divinatorii, de origine necunoscută, dar folosite practic în tot bazinul mediteranean, de unde s-au extins apoi în toată lumea. Fără dubiu, ele și-au împrumutat principalele elemente din surse mitologice sau alegorice antice;

3. În fine, pentru unii, puterea divinatorie a acestora provine din natura lor sacră. În această concepție, Arcanele formează un rezumat al tuturor tradițiilor ezoterice occidentale, conținând alchimia, Cabala, astrologia etc.

Sucesiunea lor, ordinea în care sunt puse, ascund un proces de inițiere, motiv pentru care pot fi considerate ca o carte. Fiecare Arcană este un fel de hieroglifă care, interpretată corect, poate releva „secretele științei eterne“ (este vorba, în acest caz, doar de Arcanele majore).

TAROTUL INIȚIATIC

Neofitul este figurat de arcana o, Vagabondul, un om singuratic, care merge fără oprire, condus de destinul său. Nu are decât un baston pentru a se apăra și a se ghida. Toată averea lui, adică toată cunoașterea sa, este cuprinsă într-o bocceluță. Are hainele ponosite, câinii îl atacă, dar el își continuă drumul infinit, poate că nu știe nimic altceva să facă decât să existe.

Într-o zi, neofitul întâlnește Scamatorul (Arcana I), un magician abil, care îl orbește cu bogăția și cunoașterea pe care le etalează.

El are răspuns la toate întrebările puse, posedă tot ceea ce Vagabondul nici nu a visat. Îl întreabă insidios: „Vrei să devii ca mine? Vrei să cunoști cine ești și de unde vii, vrei un țel în viață? Ți dorești noroc, putere, glorie? Vrei cunoaștere? Intră în templul Tarotului și toate acestea ți se vor revela!“

Încă orbit, neofitul intră într-o sală obscură, austeră, unde întâlnește o femeie pe cât de frumoasă, pe atât de incitantă (Arcana II, Papesa). Stă pe un tron. Îi spune: „Privește această carte, ea conține adevărul tuturor oamenilor, morala, legea. Uită-te la perdeaua din spațele meu, ea acoperă adevărurile care sunt deasupra tuturor oamenilor. Vrei să vezi perdeaua deschizându-se? Înseamnă că m-ai cucerit. Dar, atenție! După perdeaua te așteaptă o serie de încercări!“ Neofitul se unește cu Papesa, intră dincolo de perdeaua.

Este ca o călătorie în Timp și Spațiu, ca un voiaj la originile Timpului. Ființele din fața lui se metamorfozează, două personaje avansează spre el, Împărăteasa și Împăratul (Arcanele III și IV), care îi vorbesc despre

Timp și Spațiu. El recunoaște în ele pe Mama și pe Tatăl său, se identifică cu acestea, înțelege secretul Genezei, puterea masculină și cea feminină. Se unifică cu ele și le egalează.

Este condus în continuare în fața Papei (Arcana V). I se spune: „Acum ești deja adult. Nu mai poți trăi pe pământ fără niciun țel. Ai de ales. Ce cale alegi? Cea a magicianului? Este abil, dar norocul pe care ți-l propune, puterea și gloria sa nu sunt decât iluzii – i-au servit pentru a te reține. Ori dorești calea cunoașterii? Știi deja secretele oamenilor, dar nu în totalitate. Dorești să-ți continui calea? Sau vrei să te retragi, să propagi, la rândul tău, iluzia între oameni?”

Dacă neofitul perseverează pe Calea sa, trece la o a doua încercare (prima a fost Papesa) și inaugurează un al doilea ciclu de studii și căutări. Devine Îndrăgostiții (Arcana VI); în fața sa se deschid două căi simbolizate prin cele două personaje feminine, pe cât de frumoase, pe atât de diferite. Ambele îl atrag. El rămâne în fața lor indecis, cu toate că deasupra capului său atâră sabia lui Damocles materializată printr-un îngerăș cu arc și săgeți.

Brusc, înțelege cine este îngerășul, ce reprezintă arcul, săgețile, cine sunt cele două personaje feminine, cele două drumuri asemănătoare din fața sa. El le unifică și le supune propriei voințe. Devine Regele triumfător pe Carul său (Arcana VII) tras de doi cai ce reprezintă cele două fețe ale personalității sale: Binele și Răul. El unește contrariile, rezolvă problemele dualității. Acum poate să-și continue ascensiunea spre Sferele superioare.

Aici întâlnește Justiția (Arcana VIII), o femeie rece, care cântărește și tranșează. Pentru el, reprezintă echilibrul: cele două tasuri ale balanței din mână, care nu

se înclină în nicio direcție; în lume nimic nu se pierde, nimic nu se creează, nu mai există nici dreptate și nici nedreptate, ci doar o ordine secretă, independentă de voința noastră; acțiunea aduce după sine reacțiunea, toată mișcarea se termină într-o zi prin anulare.

Iar neofitul înțelege că el nu este altceva decât o jucărie a Destinului. În mod sigur va dispărea și se va retrage în deșert, la fel ca mulți alții înaintea lui. Se izolează și observă. Noaptea, dispune de o lanternă pentru a-și lumina pașii, devine Sihastrul (Arcana IX). Înțelege vanitatea tuturor dorințelor de schimbare; lucrurile își urmează cursul lor fără a fi posibil să intervii. Înțelege să-și măsoare neconținut pașii, să evite imprudența, să evite inutilitatea. Plonjează în profunzimile propriei ființe, în acest deșert îi apare o viziune (Arcana X). Este o roată gigantică, fără a fi mișcată de nimeni, ea totuși se învârteste, pe unii îi urcă, pe alții îi doboară în prăpastie, insensibilă la bucurii sau țișete disperate. Văzând asta, neofitul gândește: „Nu există nicio posibilitate de a-ți evita destinul, nu există nicio posibilitate, decât ceea ce ești condamnat să fii?”

Înțelege să se domine, să aibă control total asupra sa, înțelege să domine Leul din el și să se servească de forța lui (Arcana XI). Înțelege să se sacrifice parțial, pentru a putea schimba un anume aspect al vieții sale. Se purifică, atârându-se de un picior (Arcana XII), cu capul în jos, se crucifică invers, devine propriul Maestru, începe să caute calea Transformărilor.

Apelează la Moarte (Arcana XIII), care semnifică schimbarea. Cu o coasă își taie un picior, adică se eliberează de propriile origini, își anulează viața trecută. Este gata de a se renaște.